

SPRAWOZDANIE O SYTUACJI POLITYCZNEJ
W AUSTRJI.

Ze Sprawozdań naszego Przedstawicielstwa w Wiedniu wynika, że obecny rząd chrześ.-społ. w Austrii stosuje mniejwięcej tę samą politykę, którą partja chrześ.-społ. prowadziła przed wojną; można z całej sytuacji politycznej wnioskować, że obecny rząd austriacki nie ma większych szans ustalenia się i że przeto obecny okres w dziejach austriacki należy uważać za czysto przejściowy.

Wierny swoim tradycjom, rząd chrześ.-społ. dąży do nawiązania bliższych stosunków z Węgrami, przyczem wykorzystuje wspólne interesy, które jeszcze z czasów przedwojennych łączą wybitniejszych członków tej partji ze sferami rządzącymi na Węgrzech. Bezpośrednim celem tej akcji - jest zapewnienie Austrii ze strony Węgier odpowiedniej ilości środków żywnościowych, potrzebnych jej do polepszenia swej nader opłakanej sytuacji aprowizacyjnej.

Zbliżenie Austrii do Węgier umacnia pozycję Węgrów, a tym samym jest zagrożeniem stanu posiadania Czechosłowacji. Stąd wynika zaostrzenie w stosunkach austriacko-czeskich oraz chęć rządu austriackiego wyemancypowania się z zależności ekonomicznej od Czechów /cukier, węgiel/. W tym celu stara się rząd austriacki uzyskać pomoc od Polski. Według zdania dr. Fundera, naczelnego redaktora "Reichspost", który niedawno temu zaproponował p. Szarocie swe usługi jako pół-oficjalny pośrednik między nim a partją chrześ.-społ., należałoby w obecnej chwili inaugurować wspólną akcję polsko-austriacką w tym kierunku, aby ruch tranzytowy przez Czechy stał się normalnym i by ustały szykany ze strony władz czeskich. Jedynym punktem drażliwym między Austrią a Polską byłaby - zdaniem dr. Fundera - sprawa żydów galicyjskich, których wysiedlenia domaga się uporczywie ludność wiedeńska.

Przy uregulowaniu naszych stosunków do Rzplitej austriackiej nie należy jednak zapomnieć, że pozycja obecnego rządu austriackiego nie jest bynajmniej silną. Gabinet p. Mayera jest gabinetem mniejszości, czyli z góry skazany na bezpłodność. Zawdzięcza swój byt jedynie tej okoliczności, iż nie zdało się utworzyć ministerstwa

ministerstwa koalicyjnego, złożonego z fachowców, ponieważ ci ostatni odmówili przyjęcia urzędowania w jakimkolwiek bądź ministerstwie, któreby podlegało wpływom poszczególnych partji politycznych. W razie gdyby stracił poparcie wszechniemców, lub też przy bezwzględnie opozycyjnem stanowisku socjalistów, byłaby pozycja Mayera nie do utrzymania.

Czynnikami decydującymi w życiu politycznym Austrii - pozostają nadal chłopci i robotnicy, między którymi panuje równowaga sił. Życie zaś polityczne ^{Austrii} uклада się pod ciśnieniem agitacji monarchicznej z zewnątrz i energicznym oporem socjalistów z wewnątrz. Ośrodkami ciśnienia zewnętrznego jest Monachjum i Budapeszt, punktem zaś oporu - czerwony Wiedeń. Na tym tle występuje jasno cel uroczystości strzeleckich w Tyrolu, na które przybyć mieli "Heimwehr" zysci" z Bawarii i przeciwko którym urządzono odwetowy strejk kolejowy na liniach łączących Bawarię z Austrią.

Słabość stanowiska rządu ujawnia się zresztą w taktyce partji chrześ. społ. w obsadzeniu stanowisk rządowych. Taktyka ta wydaje się bardzo ostrożną. Z tego powodu partja nie chce się pozbawić najlepszych swych sił, na przykład. Seydla i Mataji: zgodziłaby się ewentualnie nawet na oddanie teki ministra spraw zagranicznych bar. Löwenthalowi. Natomiast zamierza partja wysunąć Weisskirchnera na prezydenta Zgromadzenia Narodowego.

Obecny prezydent policji Schober miałby szanse stania na czele republiki jako prezydent związkowy, albo na czele rządu - jako kanclerz związku.

Na porządku dziennym pozostaje obecnie sprawa dopuszczenia Austrii do Ligi Narodów, do której ze strony wszechniemieckiej przywiązujemy się nadal wielką wagę ze względu na ewentualną możliwość uzyskania od Ligi zgody do połączenia się Austrii z Rzeszą niemiecką.

Wreszcie należy zwrócić uwagę na agitację antypolską w kwestji Galicji Wschodniej, prowadzoną za pośrednictwem agentów we Wiedniu, tak ze strony "Ukraińskiej Republiki Sowietów" jak i ze strony zwolenników Petruszewicza.

Wobec przychylnego kursu obecnego rządu austyackiego powinniśmy się starać załatwić jak największą ilość kwestji, pozostających jeszcze w zawieszeniu pomiędzy nami i Austrią. Najpilniejszą zaś sprawą jest ratyfikacja traktatu w Saint-Germain.

WARSZAWSKI
KANCELARZ
KANCELARZ
New York

L. Dz. 60327 d. 10/11 1920 r.
Załącz. Wiedeń